

Špatné zprávy pro Ukrajinu. A vrcholné nebezpečí pro Evropu. Západ nevěděl o Ukrajině téměř nic a teď se bojí, rozebírá historik

- CZ24 News | 25. června 2022

UKRAJINA/RUSKO: Donbas není konečný cíl ruské invaze, Putin posiluje armádu a chce rozdělit Ukrajinu, Rusové disponují více zdroji, než Ukrajina, navíc se zdá, že země západní Evropy už pomalu odklání Ukrajinu na druhou kolej. Podle historika a bezpečnostního analytika docenta Jozefa Klavce už na podzim Západ přestane mít náladu přikrmovat dodávkami zbraní tuto opotřebovovací válku.

Jak byste zhodnotil současnou situaci na rusko-ukrajinské frontě? Víme, že ruské jednotky ostřelují oblast Slovjansku, aby vytvořily podmínky pro obnovení ofenzivní operace na toto město, které leží zhruba 60 kilometrů západně od dvojměstí Severodoněck-Lysyčansk. Jsou už nyní Rusové blízko tomu, aby se stali pány Donbasu?

K tomu mají ještě poměrně dost daleko, jak jste sám řekl, bojuje se stále především o Severodoněck a Lysyčansk. Víme, že Rusové mají především ohromnou převahu v dělostřelectvu, kterou by snad měly eliminovat moderní technologie z USA či z Německa, ty ale mohou používat pouze ti, kteří na to byli odborně vyškoleni. Proto se nyní stovky Ukrajinců školí na Západě, ale ruská převaha zatím trvá.

Je navíc velice pravděpodobné, že se Rusko chystá odeslat do Donbasu velký počet rezervních jednotek a Kremlem byla avizována i mobilizace. To nejsou pro Ukrajinu právě dobré zprávy.

Domníváte se, že dobudou-li Rusové Donbas, že se potom zastaví, ukončí svou zvláštní operaci a budou chtít jednat o míru?

Já se domnívám, že ne, protože Donbas není jejich konečný cíl. Jde jim o to rozdělit Ukrajinu na dvě části a definitivně zlomit snahy Ukrajinců dostat se zpět k Černému moři, protože to je pro ně z ekonomického hlediska životně důležité.

Čeká nás tedy opotřebovovací válka v horizontu let?

Obávám se, že ano. Ruská federace má totiž přes všechny skeptické hlasy ze Západu větší zásobárnu lidských zdrojů než Ukrajina, i když té pomáhají i dobrovolníci, ale přímá vojenská podpora – tu si zatím NATO nedovolilo. Rusko má i dostatečné nerostné bohatství, včetně průmyslových aglomerací, kde ho může zpracovávat, takže je do jisté míry soběstačné, ale Ukrajina bude odkázaná na pomoc Západu.

Případná mírová jednání jsou ohniskem doutnajícího sporu mezi těmi, kteří říkají, že mír může být smluven jen tehdy, pokud se Rusko stáhne zcela zpět za své oficiální hranice. Proti tomu je druhá strana - jmenovitě hlasy ze zemí západní Evropy, kde si realisticky uvědomují, že Rusové se dobytého území zkrátka nevzdají, takže je potřeba volit kompromis. Který z těchto názorů je vám blíže?

Samozřejmě je mi jako člověku nejbližší zadržet Rusy za každou cenu, ale máte pravdu, že bude velmi

těžké vyhánět je z dobytého území. To si nedokážu představit. Obávám se, že kompromisy budou nutně zapotřebí.

Nebyl by to ale jediný precedent - stačí se podívat na Izrael a Golanské výšiny; taktéž šlo o zabránění území, které dle geopolitických map patřilo Palestině, tedy jinému státu...

Ano, to je pravda, ale přece jen tohle považuji za mnohem flagrantnější porušení mezinárodního práva.

Dáváte nyní šanci mírovým jednáním?

V tuto chvíli ne. Putin nemůže couvnout, proto se do jednání nijak nehrne. A Ukrajinci by zase nebyli zjevně ochotni přistoupit na jakýkoliv kompromis, jak už jsme o tom hovořili, takže v tuto chvíli to není na pořadu dne.

Vyřeší se problém Ukrajiny tou strategií, kterou praktikuje Západ - tedy čím víc zbraní a munice pošleme, tím rychleji to skončí?

Spíše bych řekl, že to momentálně podmiňuje přežití Ukrajiny jakožto samostatného státu a její budoucí vítězství v té už zmiňované opotřebovací válce.

Vy jste poukazoval na zbraně, které má Rusko rozmístěné v jím ovládané autonomní oblasti Kaliningrad. Do jaké míry představují skutečnou hrozbu?

To všechno záleží na Putinovi a na strategii, kterou dále zvolí. Ty rakety tam v každém případě jsou, některé už prý dokonce byly odpáleny na území Ukrajiny (údajně šlo o hlavice s nemateriální explozí); jsou to balistické rakety, které mohou být použity i pro odpálení jaderných hlavic. A všechny míří na hlavní cíle v Evropě! Stačilo by tyto rakety Iskander přezbrojit a znamenalo by to skutečně zásadní, vrcholné nebezpečí pro Evropu.

Čím dál tím více se zdá, že konflikt na Ukrajině pomalu ustupuje do pozadí politického i veřejného zájmu, zejména v západní Evropě, snad s výjimkou Velké Británie. Nehrozí, že Západ Ukrajinu nakonec opustí, že ho ta pomoc začne až příliš zatěžovat a vyčerpávat, takže raději obětuje část ukrajinského území i vzhledem k ekonomickým zájmům?

Rozumím tomu, že by se Západu líbila nějaká „čistě“ a jasně odehraná válka, která by skončila dejme tomu rozdělením Ukrajiny. Ale Západ si dost dobře neuvědomuje, jaké by to bylo riziko, protože ta myšlenka obnovy Sovětského svazu, nebo alespoň jeho části, ta tam je a bude stále. Bylo by tedy jenom otázkou času, kdy se Rusové rozhodnou a pošlou armádu dobývat například země střední a východní Evropy, Moldavsko nebo Pobaltské státy.

Gruzie žádá o vstup do NATO - jak se k tomu má Západ postavit? Z téhož důvodu v podstatě vypukla válka na Ukrajině...

Máte pravdu, nicméně si nemyslím, že by se té ruské imperiální politice mělo ustupovat, takže jsem pro, aby Gruzínci byli nějakým způsobem zakomponováni do struktur NATO. Mnoho jich už teď bojuje na Ukrajině a s Ruskem mají své zkušenosti, podobně jako třeba Finsko, které už se pod křídla NATO de facto ukrylo.

Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj chce, aby se Ukrajina co nejdříve stala členem EU. Například francouzský prezident Emmanuel Macron však dal jasně najevo, že bude trvat desítky let, než se Ukrajina opravdu stane členským státem EU. Proč to váhání?

Myslím, že Západ nevěděl až do začátku konfliktu o Ukrajině téměř nic. Ano, byla to ta země, přes kterou proudil plyn a ropa – a která vyvážela obilí. Jinak v podstatě politicky bezvýznamný stát. Teď ale všichni vidí, jak se ukrajinská armáda dokázala postavit druhé největší armádě na světě. A podle mě je tu trošku strach západní Evropy z nové země, která teď dává najevo svou sílu, navíc svou rozlohou patří k velkým státům jako jsou Německo či právě Francie. Proto se také o členství v EU mluví tak opatrně.

ZDROJ: PL